

UZASADNIENIE

Do Sądu Rejonowego w Kielcach wpłynęła sprawa I. W., córki W. i T. z d. P., urodzonej w dniu (...) w R., oskarżonej o to, że: w okresie od roku 2000 daty bliżej nie ustalonej do 20 maja 2018 roku w K. znęcała się psychicznie i fizycznie nad córką A. W. w ten sposób, że wszczyniała awantury, w trakcie których używała słów powszechnie uważanych za obelżywe, kontrolowała, wymuszała zrzeczenia się praw do nieruchomości groziła pozbawieniem życia i zdrowia, przy czym groźby te wzbudziły w zagrożonej uzasadnione obawę, że będą spełnione, naruszyła jej nietykalność cielesną poprzez szarpanie, popychanie, uderzanie w twarz, plecy, a ponadto w okresie od 05 września 2017 do 20 maja 2018 roku w K., uporczywie nękała córkę poprzez wielokrotne wykonywanie połączeń telefonicznych, wielokrotnie przychodzenie do miejsca jej pracy, śledzenie, wypowiadała się w sposób negatywny do osób trzecich o pokrzywdzonej, co wzbudza w niej uzasadnione okolicznościami poczucie zagrożenia i istotnie naruszyła jej prywatność

tj. o przestępstwo z art. 207 § 1 k.k.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny :

I. W. jest matką A. .Kobiety niemal zawsze zamieszkiwały razem ,wcześnie mieszkał z nimi również ojciec oskarżonej .

I. W. to osoba o mocnym charakterze ,starła się ona podporządkować sobie córkę i chciał decydować o jej znajomych ,spotkaniach towarzyskich i wyborach życiowych .Kiedy córka chciała sama decydować o sobie dochodziło do kłótni między nimi ,ale częstotliwość tych kłótni oraz ich przebieg nie kwalifikuje się do uznania ,że od 2000 roku aż do września 2017 roku można mówić o znęcaniu oskarżonej - tak jak przyjął to prokurator w akcie oskarżenia.

Przy czym na poparcie tezy aktu oskarżenia w toku przesłuchania w postępowaniu przygotowawczym jest kilka linijek zeznań A. W. ,która wskazuje na sporadyczne naruszenia nietykalności cielesnej oraz kłótnie – czemu oskarżona zaprzecza .Słowo przeciw słowu i brak dowodów obiektywnych pozwalających na poczynienie ustaleń, dlatego kilkunastoletni okres zawarty w zarzucie aktu oskarżania , sąd wyeliminował z opisu czynu .

Prokurator nie ustali także ,że w opisywany w akcie oskarżania okresie, pokrzywdzona przez kilka miesięcy zamieszkiwała za granicą z uwagi na zawarty związek małżeński - przy czym według pokrzywdzonego związek ten był ważny jedynie na terenie Kanady.

Sytuacja zmienił się jedna zasadniczo w październiku 2017 roku – A. W. postanowiła zamieszkać z poznanym mężczyzną ,co bardzo negatywnie oceniła jej matka .Zachowanie oskarżonej było drastycznie – kobieta – mimo swego wieku – który nakazywałyby tonowane emocji i rozważę – niezwykle wulgarnie wyzywała córkę zarówno podczas spotkań osobistych jak i telefonicznie. Oskarżona śledziła córkę ,nachodziła jej miejsce pracy ,negatywnie wypowiadała się na temat córki do jej przełożonych i współpracowników .I. W. domagała się również od córki ,by ta zwróciła jej wcześniej darowane nieruchomości ,wulgarnie groził jej pozbawieniem życia i zdrowia, w miejscu pracy pokrzywdzonej domagała się od jej przełożonych informacji na temat nieobecności córki w pracy ,oskarżona niezwykle wulgarnie komentowała wybory życiowe córki i krytycznie oceniała jej partnera. I. W. naruszała również nietykalność cielesną córki i chciała kontrolować jej życie i dokonywane wybory .

W tym również okresie oskarżona uporczywie nękała córkę poprzez wielokrotne wykonywanie połączeń telefonicznych, wielokrotnie przychodzenie do miejsca jej pracy, śledzenie, wypowiadała się w sposób negatywny do osób trzecich o pokrzywdzonej, co wzbudza w niej uzasadnione okolicznościami poczucie zagrożenia i istotnie naruszyła jej prywatność .

Pokrzywdzona nie była zależna finansowo od oskarżonej ,ale była z nią związana emocjonalnie ,dlatego ogromnie przeżyła ataki matki. Pokrzywdzona opowiadała o zachowaniu matki znajomym ,włączała także telefon ,by słyszeli obelgi wypowiedane przez I. W..

DOWODY: częściowo wyjaśnienia oskarżonej k. 64,140 ; zeznania świadka A. W. k. 3,7,22,23,46,141-142 ,zeznania świadka M. T. k. 40,142; zeznania świadka S. P. K. 42,142, zeznania świadka M. B. k. 44 i 143 -; zeznania świadka M. S. k. 55 i 143, zeznania świadka J. S. k. 58 ,dane z K. k. 72, płyta CD k. 16,38,54,wydruk interwencji k. 74

Oskarżony oświadczył ,że nie przyznaje się do popełnienia zarzucanego czynu wyjaśniając jednocześnie ,że nigdy córki nie biła i nie kopała ,nie groziła jej, ani nie wyzywała ,nigdy także nie naruszyła jej nietykalności cielesnej .

Sąd zważył co następuje:

Wyjaśnienia oskarżonej nie zasługują na wiarę ,albowiem neguje ona wszystkie te zachowania ,o których mówi nie tylko pokrzywdzona ale i bezstronni świadkowie i uznać należy ,że wyjaśnienia takie to jedynie linia obrony, która nie ma oparcia w dowodach ,dlatego Sąd oparł swe ustalenia na zeznaniach pokrzywdzonej co do okresu od października 2017 roku oraz świadków przesłuchanych w niniejszej sprawie .

Świadkowie potwierdzili na rozprawie okoliczności ,o których mówiła A. W. , materiał dowodowy w postaci nagrań również uwiarygodnia wersje pokrzywdzonej .Na rozprawie także widać było ,że oskarżona ma ogromny żal do córki ,ze stara się dowiadywać o jej życiu i nieustannie oceniała wybory życiowe córki w sposób negatywny. Sąd oparł swe ustalenia na zeznaniach świadków przesłuchanych na rozprawie oraz odczytanym protokole, bo są one konsekwentne ,spójne i niesprzeczne wewnętrznie oraz stanowią logiczne uzupełnienie informacji uzyskanych od pokrzywdzonych. Brak również argumentów, by odmówić świadkom wiarygodności – są to bowiem osoby postronne i nie mają żadnego interesu w złożeniu nieprawdziwych zeznań.

Wiarygodny jest także nieosobowy materiał dowodowy zgromadzony w sprawie – nie był on kwestionowany.

Wina oskarżonej żadnych wątpliwości nie budzi .W ramach czynu opisanego aktem oskarżenia Sąd uznał oskarżoną I. W. za winną tego ,że w okresie od października 2017 roku daty bliżej nieustalonej do 20 maja 2018 roku w K. znęcała się psychicznie i fizycznie nad córką A. W. w ten sposób ,że wszczyniała awantury, w trakcie których używała słów powszechnie uważanych za obelżywe, kontrolowała ją, wymuszała zrzeczenia się praw do nieruchomości ,groziła pozbawieniem życia i zdrowia , przy czym groźby te wzbudziły w zagrożonej uzasadnioną obawę, że będą spełnione, naruszyła jej nietykalność cielesną, a ponadto w okresie od 05.10.2017 do 20 maja 2018 roku w K., uporczywie nękała córkę poprzez wielokrotne wykonywanie połączeń telefonicznych, wielokrotnie przychodzenie do miejsca jej pracy, śledzenie, wypowiadała się w sposób negatywny do osób trzecich o pokrzywdzonej, co wzbudza w niej uzasadnione okolicznościami poczucie zagrożenia i istotnie naruszyła jej prywatność tj. popełnienia czynu z art. 207 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 207 §1 kk wymierzył jej karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności .Na podstawie art. 69§1 i 2 k.k. ,art. 70§1 i 2 k.k. ,art. 72§1 pkt 2 i 7a i §1a k.k. wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo oskarżonej zawieszono tytułem próby na 2(dwa) lata zobowiązując oskarżoną I. W. do przeproszenia pokrzywdzonej A. W. i Sąd orzekł obowiązek powstrzymywania się od kontaktowania z pokrzywdzoną A. W. oraz zakaz zbliżania do A. W. na odległość 25(dwudziestu pięciu) metrów .Na podstawie art 73§1 k.k. Sąd oddał oskarżoną I. W. pod dozór kuratora.

Przy wymiarze kary Sąd kierował się dyrektywami wymiaru kary zawartymi w kodeksie karnym, biorąc pod uwagę wszystkie okoliczności zarówno przedmiotowe i podmiotowe, obciążające, a także łagodzące.

Do okoliczności obciążających po stronie oskarżonej, Sąd zaliczył znaczny stopień społecznej szkodliwości przypisanego jej czynu i taki sam stopień winy. Okolicznością wpływająca na miarkowanie represji wobec oskarżonej była jej uprzednia niekaralność.

W ocenie Sądu, kara wymierzone wobec oskarżonej musi być adekwatna – z jednej strony dość surowa, aby mogły oddać społeczną szkodliwość jej czynu, a jednocześnie by mogły spełnić rolę odstraszającą, jak również wychowawczą wobec oskarżonej .Orzeczone kara realizuje także zadania w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Orzeczone w wyroku obostrzenia mają za zadanie uchronić pokrzywdzoną przed kolejnymi negatywnymi zachowaniami oskarżonej.

Oceniając stopień społecznej szkodliwości czynu przypisanego oskarżonej Sąd wziął w szczególności pod uwagę to, że naruszyła ona różne dobra chronione prawem tj. prawidłowe funkcjonowanie rodziny oraz godność osobistą córki, jej nietykalność osobistą, a także wolność od strachu pokrzywdzonej oraz sposób jego popełnienia. Wobec powyższego uznać należy, że stopień społecznej szkodliwości czynu był wysoki.

Oskarżona popełniła przypisane jej przestępstwo z winy umyślnej, działając z zamiarem bezpośrednim. Sąd ocenił stopień winy jako wysoki. Na stopień winy, którą Sąd przypisał oskarżonej wpłynęła przede wszystkim łatwość rozpoznania znaczenia czynu, stan wiedzy w tym zakresie i sytuacja w której działała oskarżona – nie była ona przymuszona żadnymi okolicznościami do w/w/ zachowań.

Na podstawie art. 627 k.p.k., Sąd zasądził od oskarżonej koszty sądowe w kwocie 210 w całości, albowiem w niniejszej sprawie nie ujawniły się żadne okoliczności przemawiające za zwolnieniem jej od ich uiszczenia. Sąd miał na uwadze, że oskarżona posiada stałe dochody. Trzeba też mieć na uwadze, że powyższe koszty zostały wywołane nagannym zachowaniem oskarżonej.

Na koszty złożyły się następujące kwoty : po 20 zł ryczał za doręczenia, 30 zł opłata za dane K., opłata od kary ustalona na podstawie ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych.

SSR Elżbieta Sajtyna

Odpis wyroku i odpis uzasadnienia doręczyć oskarżonej

03.12.2018 SSR Elżbieta Sajtyna